

[Fanger.]

selskaberne, derved at man fandt frem til, hvad nettooverskuddet var, og behandlede det akkurat ligesom i aktieselskaberne. Visse af de kooperative selskaber anvender jo noget af overskuddet til udbetaling til andelshaverne, og det måtte jo kunne sammenlignes med, at der i aktieselskaberne sker en udlodning af så og så mange procent i udbytte af aktiekapitalen. Såvel i andels-selskaber som i aktieselskaber henlægger man for at følge med i udviklingen en hel del af overskuddet til reserverne, det er ens for de to former. Derfor kan jeg ikke se andet, end at det bedste ville være, hvis man fandt frem til en fuldstændig lige-stilling af de forskellige former for erhvervs-virksomhed, og jeg vil ønske, at det bliver en beskatning på det lavest mulige ens-artede niveau.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagenes overgang til anden behand-
ling
vedtoges uden afstemning.*

Hans R. Knudsen: Jeg foreslår, at lov-forslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om
ændring af lov vedrørende personlig skat til
kommunen.*

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 985, fremsættelsen i tidenden sp. 987).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ove Hansen: De ændringer, som lovfor-slaget tager sigte på, skal ses dels i forbindelse med de ændringer, vi i foråret gennemførte i kommuneskatteloven, dels i forbindelse med de to lovforslag, vi lige har behandlet, vedrørende skat på aktie-selskaber og særlig indkomstskat.

Ændringen, som vi vedtog i foråret, gik

som bekendt ud på, at man i en del kom-muner, bl. a. købstæderne og deres forstads-kommuner, gennemførte en proportional skat for personlig skat til kommunen. Loven går ud på, at i de kommuner, hvor man nu er gået over til en fast beskatningsprocent ved proportional-skattens gennemførelse, skal der gives et skattefrit fradrag på henholdsvis 3 000 og 2 000 kr. for forsørgere og ikke-forsørgere. Dette fradrags størrelse skulle kun være gældende for indeværende skatteår, medens fradraget for det kom-mende skatteår, d. v. s. skatteåret 1960-61, skulle forhøjes til henholdsvis 4 000 kr. og 2 500 kr.

Det er min opfattelse, at den beskat-ningsform, vi gennemførte i foråret, har virket tilfredsstillende i de kommuner, hvor man er gået over til den nye form for beskatning. Jeg har opfattelsen af, at mange kommunalfolk rundt omkring i landet har fundet formen god; men det skal erkendes, når man nu til det kommende skatteår skal forhøje fradragene, at det for nogle kom-muners vedkommende, hvor gennemsnitsind-tægten ikke er så høj, og hvor man har haft en ligningsskala med et ret lavt nulpunkt, kan medføre, at beskatningsprocenten bli-ver relativt høj navnlig i de mindre køb-stadskommuner og i de forstadskommuner, hvor beskatningsprocenten anvendes.

Nu foreslår den højtærede indenrigsmini-ster, at man i købstæder med under 3 000 indbyggere og i forstadskommuner og by-mæssige bebyggelser ligeledes med under 3 000 indbyggere giver kommunalbestyrel-sen adgang til for ét år ad gangen at be-stemme, at man ikke behøver at forhøje det skattefri fradragsbeløb til henholdsvis 4 000 kr. og 2 500 kr., men at man kan blive stående ved de beløb, der gælder i inde-værende år, 3 000 kr. og 2 000 kr. Jeg tror, at det er godt, at man, som den højtærede indenrigsminister foreslår, vil overlade det til kommunerne selv at afgøre, hvad de finder mest formålstjenligt.

Det kan måske tænkes, at det i en kom-mune med et indbyggertal på lidt over 3 000 ville være gavnligt, om man kunne få lejlighed til at afgøre, hvorvidt man skal forhøje det skattefri fradrag for det kom-mende år. Jeg har bl. a. hørt, at man f. eks. i Rødby vil være meget interesseret i at

[Ove Hansen.]

bevare de nuværende fradrag. Rødby har, så vidt jeg erindrer, ca. 3 500 indbyggere, men heraf er, må vi huske på, ca. 700 anbragt på Rødbygård, og det skal jo erkendes, at disse ca. 700 personer, der er anbragt her, medfører, at Rødby ikke hører til de kommuner, hvor der gives valgfrihed. Det kan være, at vi i udvalget bør se lidt nærmere på, om man eventuelt skulle forhøje denne grænse på de 3 000 indbyggere lidt, eller om ministeren, hvor særlige omstændigheder taler derfor, skulle kunne dispensere fra forslagens bestemmelser.

Jeg har med tilfredshed bemærket, at kommuner, der i fremtiden vil gå over til at anvende beskatningsprocenten, får lejlighed til også i det første år selv at afgøre, hvorvidt de vil anvende det store fradragsbeløb på 4 000 kr. eller fradraget på 3 000 kr.

En væsentlig ændring i forslaget vedrørende personlig skat til kommunen er skatter af aktieselskaber m. v. Hidtil har vi haft en kommunal selskabsskat, men der foreslås nu den ændring, at selskabsskatten ikke længere skal opkræves som en kommunal selskabsskat, men alene opkræves af staten som en statskat, hvor man så af det beløb, der indkommer, giver de respektive kommuner $\frac{3}{25}$, d. v. s. 12 pct., af det beløb, der i de pågældende kommuner opkræves i selskabsskat. Den form, vi hidtil har haft for den kommunale selskabsbeskatnings vedkommende, har ofte påført kommunerne en stor administration. Jeg tænker ikke så meget her på de selskaber, der kun driver virksomhed i én kommune, men på de mange filialer af selskaber og datterselskaber, der findes rundt omkring. Her har det været et meget stort arbejde kommunerne imellem at foretage en fordeling af den kommunale selskabsskat. Der skal naturligvis stadig finde en fordeling sted, men reglerne i det foreliggende lovforslag er en del klarere og lettere at finde ud af, og dertil kommer, at de meget små beløb, som en kommune kunne tilkomme i selskabsskat, nu udelades, beløb af så ringe størrelse, at de ikke

har haft nævneværdig betydning for kommunerne.

Jeg har bemærket, at formanden for Foreningen „Bymæssige Kommuner“ på foreningens årsmøde forleden ikke fandt det rigtigt, at staten opkrævede selskabsskatterne og så udbetalte den del, der kunne tilkomme kommunerne. Selv om det måske kan siges, at kommunerne på tilfredsstilende måde har klaret det efter den hidtil anvendte metode, tror jeg dog alligevel, at man skal være tilfreds med det nu foreslåede. Det betyder en forenkling og skulle lette arbejdet. At kommunerne gerne så, at de fik en større part end de 12 pct., som lovforslaget bygger på, er forståeligt. Under udvalgsarbejdet får vi vel lejlighed til at se nærmere på størrelsen af den part, der vil være rimelig for kommunerne.

Jeg kan på mit partis vegne udtale, at vi gerne vil medvirke til lovforslagets gennemførelse, og jeg håber, at vi i det udvalg, der nedsættes, kan komme til et resultat, helst i januar måned, således at kommunerne i nogenlunde god tid kan gøres bekendt med de nye regler.

Jens Chr. Christensen: Den forenkling, som nærværende forslag til ændring af kommuneskatterne tager sigte på med hensyn til foreninger, selskaber og institutioner, kan vi fra venstres side tiltræde, dog under den forudsætning, at de pågældende kommuner får den andel, som de naturligt har krav på af hele skatteprovenuet. Man må jo huske på, at kommuner, hvori disse selskaber findes, i mange tilfælde har store udgifter i forbindelse med selskaberne, og dér vil de foreslåede 12 pct. på ingen måde dække kommunens udgifter. Det er selvfølgelig ting, vi kan se nærmere på i et udvalg. Også lovforslagets § 10, der går ud på at ophæve enkelte skatteprivilegier, skal vi naturligvis tage stilling til efter et udvalgsarbejde.

Jeg kan også være tilfreds med, at den nuværende kommunale beskatning af statsejendomme, statsinstitutioner, opretholdes;

[Jens Chr. Christensen.]

men når det er sagt, hører enigheden egentlig også op, selv om den højtærede indenrigsminister ganske vist med dette lovforslag en lille smule nærmer sig den opfattelse, som vi fra oppositionens side lagde for dagen, da vi for mindre end et år siden behandlede kommuneskatteoven. Vi hævdede dengang, at de personlige fradrag, som den høje regering ville gennemføre, var meningsløse. Vi hævdede, at de brød med det gode princip, at enhver borger i et kommunesamfund efter evne må være med til at bære kommunens økonomi, og at de virkede forholdsvis stærkest i de kommuner, der havde den laveste gennemsnitsindkomst, i hvert fald på den måde, at dér, hvor man havde den laveste gennemsnitsindkomst, fik man så langt den højeste beskatningsprocent. De virkede også sådan, at man i enkelte kommuner kunne komme ud for, at de skattefritagne var i flertal, og i bymæssige og mindre forstadskommuner ville det virke ganske uretfærdigt med både personfradrag og fradrag for hustruindtægt. Men alle de indvendinger, som vi fra oppositionens side førte i marken, og alle de argumenter, vi mødte frem med, blev af den højtærede indenrigsminister fejlet til side. Det var vi-alene-vide-politikken, der fik lov at fejre sin triumf.

Nu har loven, som vi alle ved, ikke virket længere, end at den kun har haft indflydelse i indeværende skatteår; men den har virket længe nok til, at vi fra oppositionens side har fået ret. Nu kommer den højtærede minister og foreslår loven ændret, og jeg vil da tro, at den højtærede minister, hvis det er muligt for ham, har lidt dårlig samvittighed, når han tænker bare $\frac{3}{4}$ år tilbage og ser på sin optræden dengang.

Den højtærede minister foreslår nu, at det personfradrag, der overalt for det kommende skatteår skulle sættes til 2 500 kr. for ikke-forsørgere og 4 000 kr. for forsørgere, for de mindre kommunesamfund kan ændres, så fradraget får samme størrelse som i indeværende skatteår, altså 2 000 kr. og 3 000 kr. for henholdsvis ikke-forsørgere og forsørgere, og at disse kommuner fremover får tilladelse til at bestemme fradraget for et år ad gangen. Den højtærede minister har herved erkendt, at det personlige fradrag er blevet for stort. I denne forbindelse

kunne det have interesse at vide, om den adgang, som loven hjemler ministeren, til at dispensere for kommuner, der ønsker at bibeholde skattereglerne i § 9 a, er blevet benyttet, om der er kommuner, der har ansøgt om tilladelse til at benytte disse regler, om de eventuelt har fået afslag, eller om de har fået tilladelsen. Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at fradraget for ikke-forsørgere i det første år — nu af ministeren foreslået videreført på samme grundlag — i de mindre kommuner er forholdsvis større end for forsørgere.

Der er selvfølgelig flere ting, som det vil være rigtigt at få ændret, og som vi gerne vil være med til at ændre. Men det er vel i år som det var sidste år, at vi fra oppositionens side kan få lov at deltage i kulegravningen af lovforslaget i et udvalg, få lov at foreslå de nødvendige ændringer, og derefter får vi at vide, at lovforslaget er et diktat; vil oppositionen være med, kan vi hænge på, og vil vi ikke, kan vi sejle vor egen sø.

Derfor vil jeg slutte med det direkte spørgsmål til den højtærede minister, om ministeren har besindet sig siden sidste år, så han nu er parat til fordomsfrit at lave en virkelig retfærdig kommuneskattelov. Hvis det er tilfældet, vil vi fra venstres side tilsige vor velvillige medvirken ved et udvalgsarbejde.

Fanger: Den foreslåede ændring i kommuneskatteoven er jo for en del en konsekvens af lovforslaget om beskatning af aktieselskaber, idet kommunerne fremtidig ikke skal opkræve en særlig skat af aktieselskaber, men vil få refunderet deres andel af staten. Samtidig er lejligheden imidlertid benyttet til at foreslå ændringer af fradragsbeløbene for de kommuner, der er gået eller vil gå over til at anvende det nye skattesystem, idet skatteprocenten ellers vil blive alt for høj — et forhold, som oppositionen gjorde opmærksom på, da loven blev vedtaget.

Det konservative folkeparti vil med den største interesse deltage i udvalgsarbejdet både om dette forslag og navnlig om aktieselskabsbeskatningen, og vi håber, at det vil føre til, at hele denne beskatning vil blive til gavn for det danske erhvervsliv og dermed for hele befolkningen.

Axel Sørensen: Der er ikke gået så lang tid, siden vi fik den nye kommunale skatte-lov, det er knap et år siden, og de nu foreslåede ændringer har jo nær tilknytning til det lovforslag, der er fremsat vedrørende indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v.

Der indføres, som det allerede er nævnt, for selskaber en beskatning af proportional art, og det foreslås, at der skal tilfalde kommunerne 12 pct. af provenuet som erstatning for den selvstændige ligning til kommuneskat, som kommunerne har foretaget efter de gældende regler. Disse 12 pct. har allerede været omtalt af de tidligere ordførere, og det vil være naturligt, at man under udvalgsarbejdet undersøger, om de 12 pct., der tilfalder kommunerne, er en rimelig andel.

Det foreslås, at den del af et selskabs eller en kooperativ virksomheds skat, som skal fordeles mellem kommunerne, fordeles på et grundlag, som er nærmere fastsat i lovforslaget. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om den øgede beskatning, som efter lovforslaget vil ramme de store kooperative sammenslutninger, brugsforeninger, mejerier og lignende, skal foretages på den måde, at en del af skatten tilfalder de kommuner, som har filialer af virksomheden, idet man efter forslaget ikke længere beskatter brugsforeninger, hvis de har under 100 000 kr. i formue. Vil det sige, at den skat, som indkommer ved beskatningen af den store hovedforening, skal fordeles ud til de kommuner, hvor filialerne ligger? Vil det yderligere sige, at hvis der er en kooperativ håndværksvirksomhed, en tømrervirksomhed eller murrervirksomhed, som påtager sig et stort byggearbejde i en kommune, må man forlange at få beskattet ude i vedkommende kommune den part, som indtjenes i kommunen? Hvis kommunerne ikke kan enes om fordelingsreglerne i henhold til det foreliggende lovforslag, foreslås det, at erhvervsskatteudvalget skal være ankeinstans. Jeg vil dog mene, at man ikke, efter at tinget har givet tilslutning til afvikling af erhvervsbeskatningen, burde henlægge sådanne afgørelser til et organ, der bør være under afvikling, og jeg vil gerne anmode den højtærede indenrigsminister om at forenkle fordelingsbestemmelserne,

så man fritages for det besvær, der let kan blive en følge heraf.

Jeg vil gerne som rosende bemærkning sige, at den større ensartethed, der fremkommer ved den kommunale beskatning efter det foreliggende forslag, vil jeg foretrække fremfor den hittidige ordning ude i kommunerne.

I øvrigt går forslaget som nævnt ud på at lette overgangen for de sognekommuner, der ønsker at overgå til det nye beskatningssystem med ligningsskala, idet lovforslagets § 4 indeholder en tilføjelse om, at sognerådene for ét skatteår ad gangen kan beslutte, at personfradragene kun skal udgøre 3 000 kr. for forsørgere og 2 000 kr. for ikke-forsørgere. Det gælder de kommuner, som ikke er pligtige at benytte skalaen; og de kommuner, som — på grund af befolkningsforøgelse — ifølge den lov, der vedtoges sidste år, er pligtige at anvende ligningsskalaen, giver man et års dispensation fra at benytte de store personfradrag. Jeg har ikke noget at indvende mod dette, jeg finder det rimeligt over for disse kommuner — og det gælder også de 20 små købstæder, der er nævnt i bilag 2 til lovforslaget, og som har under 3 000 indbyggere — fordi det har vist sig her, at benyttelsen af de større personfradrag ville fremkalde en ligningsprocent væsentligt over de større købstæders, hvor indkomsterne jo alligevel er betydeligt større. I det hele taget synes det nye beskatningssystem, hvad personfradragene angår, at måtte være mere i takt med gennemsnitsindkomsterne, før det kan indgå tilfredsstillende i en kommunal beskatning, bl. a. under hensyn til kommunernes stærkt varierende struktur, hvad indkomster angår.

Jeg håber, at disse forskellige spørgsmål kan blive drøftet i et kommende udvalg, og jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Niels Andersen: Jeg skal ikke gå nærmere ind på de i lovforslaget indeholdte problemer, det har de tidligere foregående ordførere gjort på udmærket måde, blot lige konstatere, at det foreliggende forslag jo i meget vid grad er en konsekvens af de to lovforslag, vi tidligere i dag har behandlet.

[Niels Andersen.]

Jeg skal på retsforbundets vegne give tilsagn om en velvillig og saglig behandling under udvalgsarbejdet.

Ragnhild Andersen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Alfred Jensen, er forhindret i at være til stede, skal jeg gøre et par bemærkninger.

Vi har i den kommunistiske gruppe intet at indvende mod de i lovforslaget indeholdte bestemmelser om selskabsbeskatning. Det, vi er betænkelige ved i lovforslaget, er den foreslåede ændring af fradragsbeløbene. Vi kan nok se det urimelige i, at forholdsvis beskedne indtægter på over 4 000, 6 000, ja, op til 20 000 kr. som det højeste får pålagt en skatteforhøjelse, hvis man ikke ændrer ved fradragsbeløbene, men det vil efter vor opfattelse også være urimeligt, at skattepligtige indkomster på under 6 000 og 4 000 kr. ikke skal få den fulde nedsættelse i deres skat, som der er hjemmel for i loven — det fremgår jo af de beregninger, som ledsager forslaget, at sådan vil det komme til at gå.

Efter vor opfattelse er spørgsmålet da, om ikke den misere bedst kan klares gennem en ændring i udskrivningslovens skala, og vi vil opfordre udvalget til at se på, om noget sådant ikke kan lade sig gøre.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg takker for den velvillige modtagelse af forslaget.

Med hensyn til aktieselskabsbeskatningen går man over til en anden fordeling, idet den enkelte kommune nu altså ikke længere skal påligne selskabsskatten, men ifølge det forslag, vi lige har behandlet, får andel i den samlede skat, som bliver pålignet. Det kan naturligvis give enkelte forskydninger inden for kommunerne, men i det hele betyder det en forenkling af hele systemet. Der var tidligere den begrænsning, at kommunerne ikke kunne beskattes med over 5 pct. Det vil altså sige, at de kommuner, som havde en høj ligningsprocent, fik ikke så høj en skat af selskaber, som de fik af private personer. Dette forhold bliver nu udlignet, og det kan naturligvis ikke undgås, at det kan give en lille forskydning inden for de forskellige kommuner, men så vidt vi har kunnet gennemregne det, skulle

kommunerne få en lige så stor samlet andel i provenuet som hidtil.

Det ærede medlem hr. Axel Sørensen spurgte, om kommunerne nu kunne få skat af kooperative handelskonsortier o. lign.

Jeg må herom for det første sige, at hvis de pågældende ikke kan beskattes til staten efter det forslag, vi før har drøftet, får kommunerne naturligvis heller ikke nogen skat af dem.

Dernæst vil jeg sige med hensyn til fordelingen kommunerne imellem, at der naturligvis kan opstå mange spørgsmål. Man har forenklet det således, at det ikke bliver så mange kommuner, det enkelte selskabs skatter skal fordeles til, hvis selskabet kun i ringe grad har tilknytning til disse kommuner. Hvis et sådant kooperativt selskab har hjemsted i en anden kommune end den, hvor man udfører arbejdet, kan det naturligvis komme an på arbejdets størrelse o. lign. Har det arbejdet dér hele året eller det halve år, vil kommunen få del i skatterne. Drejer det sig kun om et mindre arbejde, får kommunen ikke del i skatterne; så siger man, at det berører kun i ringe grad den kommune, det drejer sig om, og så vil hjemstedskommunen kunne få hele andelen. Det skulle dog nogenlunde udjævne sig for den enkelte kommune, som til gengæld for, at den ikke får andel i visse skatter, som den før har fået, beholder en større andel fra andre selskaber, nemlig de selskaber, der hører hjemme i kommunen.

Med hensyn til den personlige beskatning mente særlig det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen, at jeg nu var kommet til en helt anden erkendelse end i fjor. Nej, det er jeg egentlig ikke, for jeg var også i fjor klar over, og det blev også tydeligt sagt, at der var enkelte mindre købstæder og sognekommuner, som kunne komme i vanskeligheder, og bl. a. derfor blev der samtidig gennemført en bestemmelse om, at de kunne få del i et tilskud på 3 mill. kr., som staten kunne uddele til samtlige kommuner. Dette tilskud er blevet uddelt til de kommuner, som fik vanskeligheder ved gennemførelsen af denne beskatningsform.

Når jeg ikke i fjor var villig til at lave for mange regler, var det netop, fordi jeg gerne ville have den oversigt, som vi nu har, over, hvordan det har virket, og da der i fjor kun var tale om at begynde med fradrag på

[Indenrigsministeren.]

henholdsvis 3 000 og 2 000 kr., ville der ikke opstå de samme vanskeligheder, som man kan tænke sig vil opstå nu, hvor man går helt op til 4 000 og 2 500 kr. i fradrag. Nu har vi en oversigt over det, og jeg skal gerne oplyse det ærede medlem om tallene. Der er 3 kommuner, der ikke har ønsket at gå over til det nye system, men det har vist sig, at den beskatningsprocent, de ville få, kun ville blive henholdsvis 9,5, 14,3 og for en enkelt 25. Alle ansøgningerne drejede sig om det år, som vi skulle gå ind i, medens der i fjor ikke var nogen, der ansøgte om det. Nu kom altså denne lempelse, og det vil sige, at de, der nu har ansøgt om at blive fri, måske slet ikke behøvede at ansøge om det, idet man nu får den lempelse, der her er foreslået. Der var derimod 18 kommuner, som ikke var pligtige at gennemføre denne nye form for skatteligning, som ønskede at gennemføre den, og det gjorde de naturligvis. Men ikke alene det. Derudover er der 7 nye kommuner, som har søgt om at måtte gennemføre den i det kommende år, og som altså ikke var pligtige til det, til trods for at de på det tidspunkt, hvor de ønskede at gennemføre det, ikke vidste, at man ville foreslå denne lempelse. De var altså parat til at tage fradragene på de 4 000 og de 2 500 kr.

Det viser, at kommunerne har forstået, at hvor de har mulighed for at gennemføre det, betyder det en forenkling og en betydelig lettelse for dem, og derfor har de ønsket at gøre det. Ved de her foreslåede ændringer imødekommes de ønsker, der har været givet udtryk for dels fra de helt små købstæder, dels fra omegnskommuner med under 3 000 indbyggere og dels fra dem, som bliver tvunget til at gå over. De får en 2-årig overgangsperiode, ligesom man havde ved lovens ikrafttræden.

Når man har ment, at det kun burde vedtages for et år ad gangen, ligger det netop i, at indtægtsniveauet er stigende i de allerfleste egne af landet, og derfor er det mit håb, at det i løbet af ganske kort tid vil være således, at man finder det naturligt alle vegne at gå over til det store fradrag på de 4 000 kr. og de 2 500 kr., sådan at man altså når det formål, som det var lovforslagets mening og tanke at man skulle nå.

Når det ærede medlem så spørger, om jeg nu er parat til at gennemføre en retfærdig ligning på dette område, så ved jeg ikke, hvad det ærede medlem mener hermed, om det ærede medlem mener, at vi skulle gå endnu lavere ned med hensyn til disse personlige fradrag. Det finder jeg ikke der er særlig grund til. Naturligvis er jeg tilgængelig for enhver forhandling, det er klart, men disse kommuner, som det skulle hjælpe, er ikke pligtige at indføre systemet. De kan beholde deres gamle ligningsregler, og det finder jeg mest naturligt indtil videre. Det vil være meningsløst at gennemhulle hele det nye forslag ved at indføre en mængde forskellige nye takster. Derfor, hvis det er det, det ærede medlems spørgsmål går ud på, om vi skal gå længere ned, må jeg henvisse til, at det er bedre, at disse kommuner så beholder de hidtidige ligningsregler.

Det ærede medlem hr. Ove Hansen stillede spørgsmål vedrørende en enkelt kommune. Det er en af de ting, man kan se på, det er ikke så let at besvare i øjeblikket. Om der vil dukke andre op, ved jeg ikke.

Jens Chr. Christensen: Jeg skal fatte mig ganske kort af hensyn til det sene tidspunkt; men når den højtærede minister spørger, hvad der er min mening med en retfærdig skattefordeling ude i kommunerne, må jeg svare, at jeg har tænkt på ejendomsbeskatningen, og jeg har tænkt på de personlige fradrag og på fradrag for hustruindtægt, tre ting, som alle sammen virker helt uretfærdigt på mange områder ude i kommunerne. Det er ud fra denne betragtning, jeg gerne ville have den højtærede minister med til, at vi kunne få lavet en retfærdig kommunal beskatning.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Ja, jeg må sige, at ejendomsbeskatningen føler jeg ikke trang til at drøfte i aften, på dette tidspunkt, men naturligvis, på et andet tidspunkt kan vi altid komme til at drøfte den.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Ove Hansen: Jeg foreslar, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning *vedtoges* dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten har afgivet tillæggsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 10. december, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til folketingsbeslutning om rigstiltale mod fhv. minister Johannes Kjærboel [af Ninn-Hansen m. fl.]

og

forslag til folketingsbeslutning om rigstiltale mod fhv. minister Johannes Kjærboel [af Aksel Larsen].

2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

og

forslag til lov om særlig indkomstskat m. v.

3) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet.

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om menighedsråd.

6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende arbejdsanstalter m. v.).

7) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om sygehusvæsenet. (Vedrørende behandlingsinstitutioner for alkoholskadede).

8) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om apotekervæsenet.

Mødet hævet kl. 19⁵³.

31. møde.

Torsdag den 10. december kl. 13.

Den første dag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til folketingsbeslutning om rigstiltale mod fhv. minister Johannes Kjærboel [af Ninn-Hansen m. fl.]

og

forslag til folketingsbeslutning om rigstiltale mod fhv. minister Johannes Kjærboel [af Aksel Larsen].

Valgt blev: *Edel Saunte, Einer-Jensen, Victor Gram, Per Hækkerup, Frode Jakobsen, Carl P. Jensen, K. Axel Nielsen, Lanung, Niels Andersen, Henry Christensen, Vagn Bro, N. Chr. Christensen, Erik Eriksen, Harald Nielsen, Ninn-Hansen, Poul Sørensen og Thestrup.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

og

forslag til lov om særlig indkomstskat m. v.